

КОЕТО ОТЪ ИСТИНА ЖЕЛАЕМЕ СОСЪ СИЧКОТО СИ СЪРДЦЕ. Опрѣдѣлихме да ти даваме всака година по-100: кентинара злато, и ты пращаме 1500: Амазонки откѣрѣны, които са твърдѣ много силны. Дадохме имъ законъ, защо която владствова, да приема голѣмъ срамъ отъ другите, и да я имаме като злочеста. Когато се испълни годината, ще пратиме други вмѣсто тѣа, а тѣа да се върнатъ при насъ. Всегда сме готови на повелѣніето ти за да те сдѣшаме сосъ сичкото си усердіе.

АЛЕКСАНДРЪ ПОБѢДАВА ВОМИТРА.

Александръ като видѣлаз добрыѣтъ умъ на Амазонките, нещелъ да отиде на селото имъ, ами се върналъ надири: И отъ тамо станалъ и отишълъ врѣхъ Вомирта царя ѹрмелійскаго. Вомиртъ като чѣлаз, защо Александръ отивалъ врѣхъ него, безъ да изгѣби време да помысли, нито да иска совѣтъ отъ нѣкого, събралъ войската си която была 800: хілады возроженны. Станалъ срецю Александра, и пратилъ сѣпостати (чешити) да потѣпчатъ стражата Александрова: А Александръ пратилъ Селевка съ хіладо возроженны, и се скрыли на едно мѣсте. Вомиртъ отивалъ срецю Александра: Но Селевкій го ѹдарилъ не надѣйно, испочѣпилъ мѣсичката войска, и него ѹловилъ живъ, и го завелъ при Александра, който повелилъ да го постѣчатъ сосъ сичката мѣ войска.

АЛЕКСАНДРЪ ОТИВЯ ПРИ НЕЧИСТЫТЕ.

Отъ тамо станалъ Александръ, и вѣзнулъ въ

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО